

Humanitarna organizacija obezbijedila pomoć ugroženoj porodici u Beranskom naselju Riversajd

Humanisti obradovali Bajrama Šalju

Fondacija Banka hrane nastavila je i ove nedjelje da uručuje pomoć ugroženom stanovništvu u Beranskom izbjegličkom naselju Riversajd. Ovog puta paket sa osnovnim životnim namirnicama Banka hrane CG uručila je Bajramu Šalji čiji primjer svjedoči da većina raseljenih porodica sa Kosova i Metohije nastanjenih u Beranama živi u izuzetno teškim uslovima. On se dirljivo zahvalio ljudima koji su uvidjeli da u Riversajdu vlada glad i opšte siromaštvo.

- Dobro je da se bar neko sjetio i nas, jer od naših problema uglavnom svi okreću glavu, iako se zna da godinama, praktično, skapavamo od gladi. Uzaludni su naši vapaji, tako da nam je dosadilo da ponavlja-mo istinu o teškom životu i ovom ludom vremenu sa kojim se suočavamo. Jednostavno nikoga nije briga što ovdje većina porodica mjesecima živi u mraku pošto su ih radnici Elektro distribucije isključili sa di-tributivne mreže zbog neplaćenih računa koji u prosjeku po jednom domaćinstvu iznose više od dvije hiljade eura. Zato hvala ljudima okupljenim u Banki hrane jer je nama svaka pomoć dobrodošla – naveo je Šalja.

On je kazao da odnedavno, bez ikakvih primanja, živi sam u neuslovnoj baraci u svega šest kvadrata.

- Godinama sam živio u baraci od četrdesetak kvadrata sa suprugom sinom i snahom. U međuvremenu supruga je preminula, dok je sin dobio troje djece. Tako sam bio prinuđen da u jednom dijelu naselja od da-saka napravim malu drvenu barakicu i da se preselim tamo da živim, jer u postojećoj kućici nije bilo mjesta za sve nas. Tu sada trošim staračke dane, bez ikakvih primanja, proklinjući sudbinu zbog bijede u koju sam upao – ispričao je Šalja.

Dodaje da će paket podijeliti sa unučićima i da se, ipak, nada da će bar njegovo potomstvo dočekati neko srećnije vrijeme.

- Podnosio bih nekako svoju sirotinju, ali kad vidim da moja unučad nemaju ni ono najosnovnije za život onda mojim mukama nema kraja. Zato ću ovaj paket podijeliti sa njima, jer ni moj sin nigdje ne radi, ni-ti ima bilo kakvog primanja. Poslije svega hoću da se nadam da će moja unučad dočekati da žive boljim životom. Nadam se da će bar ona dobiti mogućnost da rade i da žive od svog rada, jer valjda i patnje imaju svoj kraj – zaključio je Šalja.